

6 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2026

Η ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

καθ' ἣν μνεΐαν ποιούμεθα τοῦ μακαρίου Ἰωσήφ τοῦ παγκάλου
καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Κυρίου καταραθείσης καὶ ξηραθείσης συκῆς.

* * * * *

Ο ΟΡΘΟΣ

(Τελεΐται συνήθως τῆ Κυριακῆ τῶν Βαΐων ἑσπέρας)

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεύς· Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ
πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν
καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον
ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον, ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Καὶ λέγει τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις
ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι
καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω
ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον (12άκις).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ

ἡμῶν Θεῶ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Καὶ τοὺς ἐξῆς ψαλμοὺς (ῶν ἀναγινωσκομένων ὁ ἱερεὺς θυμιᾷ διὰ κατζίου).

Ψαλμὸς ιθ' (19).

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως· ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου.

Μνησθεῖη πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὄλοκαύτωμά σου πιανάτω.

Δώη σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι.

Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.

Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου· νῦν ἔγνω ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ.

Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ· ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ.

Οὔτοι ἐν ἄρμασι καὶ οὔτοι ἐν ἵπποις· ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.

Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον· ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν.

Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα ἐπικαλεσώμεθά σε.

Ψαλμὸς κ' (20).

Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἔστέρησας αὐτόν.

Ὅτι προέφθασας αὐτόν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος· ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

Ζωὴν ἠτήσατό σε καὶ ἔδωκας αὐτῷ, μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου, δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν.

Ὅτι δώσεις αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος· εὐφρανεῖς αὐτόν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου.

Ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ Ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῆ.

Εὐρεθεῖη ἡ χεὶρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου· ἡ δεξιὰ σου εὖροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε.

Ὅτι θήσεις αὐτοὺς εἰς κλίβανον πυρός, εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου.

Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς, καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ.

Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἰῶν ἀνθρώπων.

Ὅτι ἔκλιναν εἰς σὲ κακά, διελογίσαντο βουλάς, αἷς οὐ μὴ δύνωνται στήναι.

Ὅτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον· ἐν τοῖς περιλοίοις σου ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.

Ὑψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ἄσομεν καὶ φαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Καὶ λέγει τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Καὶ τὰ τροπάρια·

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολιτεύμα.

Δόξα.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός· εὐφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν

αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων. Τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης ἀγαθὴ, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὖς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ὁ ἱερεὺς: Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ ἀναγνώστης: Κύριε, ἐλέησον γ'.

Ὁ ἱερεὺς: Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

Ὁ ἀναγνώστης: Κύριε, ἐλέησον γ'.

Ὁ ἱερεὺς: Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).

Ὁ ἀναγνώστης: Κύριε, ἐλέησον γ'.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

* * *

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ - ΑΙ ΕΥΧΑΙ

Ὁ ἀναγνώστης: Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.

Καὶ εὐθὺς ἐκφωνεῖ ὁ ἱερεὺς:

Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Καὶ ἀναγινώσκει ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης) τὸν Ἑξάψαλμον.

Ὁ δὲ ἱερεὺς ἀναγινώσκει μυστικῶς τὰς εὐχὰς τοῦ Ὁρθοῦ ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης· μετὰ δὲ τὴν πρώτην τριάδα τῶν Ψαλμῶν ἐξεληθὼν συνεχίζει τὴν ἀνάγνωσιν ἐνώπιον τῆς εἰκόνας τοῦ Κυρίου.

Ὁ ἀναγνώστης:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (τρίς)

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (δῖς)

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ· δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ δὲ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήφεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου.

Ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήφεταιί μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χειρὰ σου.

Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὥσει φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μῶλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα· ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὥσει κωφὸς οὐκ ἤκουον, καὶ ὥσει ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγμούς.

Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα, σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε, ὁ Θεός μου.

Ὅτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμέ ἐμεγαλορῶρήμωσαν.

Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἔστι διαπαντός.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγεῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωvται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχευ εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχευ εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ' (62).

Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου· εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς· παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου ἀγαλλιᾶσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Καὶ τὰ ἐξῆς ἄνευ μετανοιῶν·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα· δόξα σοι ὁ Θεός (τρὶς).

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς πζ' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίστην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρὸς σου ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντα τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγῆσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

Κάγῳ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωῒ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἴνα τί, Κύριε, ἀπώθῃ τὴν ψυχὴν μου; ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγώ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου· ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοὶ σου ἐξετάραξάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐΐλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μνησιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὥκτειρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος, ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιῶντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ οἱ ποιῶντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου·

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιοθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἧ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντάς τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (δίς)

Εἶτα·

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.

Καὶ τὰ ἐξῆς μετὰ μετανοιῶν γ',
ἧτοι κεφαλοκλισιῶν καὶ σταυρῶν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα· δόξα σοι, ὁ Θεός. (τρὶς)

Καὶ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν εὐχῶν ὁ ἱερεὺς ἀσπασάμενος τὴν δεσποτικὴν εἰκόνα εἰσέρχεται διὰ τῆς νοτίου πύλης εἰς τὸ Ἱερόν.

* * *

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Πληρωθέντος τοῦ ἑξαψάλμου, ὁ ἱερεὺς λέγει ἐνώπιον τῆς ἀγίας Τραπέζης τὰ εἰρηνικά, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἑκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

[Ἐν ταῖς ἱεραῖς μοναῖς προστίθεται·

Ἐπὲρ τοῦ πατρὸς ἡμῶν (δεῖνος) ἱερομονάχου καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.]

Ἐπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς πόλεως (ἢ τῆς ἀγίας μονῆς ἢ τῆς χώρας ἢ τῆς νήσου) ταύτης, πάσης (μονῆς) πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου

Σε ο Θεός διότι φώστα προσταγμα τα Σε
επιτηής γης

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι α
A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι ι α
A α α λλη η η λου ου ου ου ι ι ι ι α

Στίχος β'.
Δι και ο συνην μαθε τε οι ενοι
κέντες επιτηής γης

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι α
A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι ι α
A α α λλη η η λου ου ου ου ι ι ι ι α

Στίχος γ'.
Ζηλος ληψεται λαον απαιδευτον
και νυν πυρ τής υ πενα ντι 8 8ς ε δε ε
ται

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι α
A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι ι α
A α α λλη η η λου ου ου ου ι ι ι ι α

Στίχος δ'. ^χ " Προσθες αυ τοις κα κα Κυ ρι ε προσθες

αυ τοις κα κα τοις εν δο ο ο ξοις τη ης γης

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι α

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι ι α

A α α λλη η η λου ου ου ου ι ι ι ι α

Καὶ τὸ παρὸν τροπάριον.

Ἦχος ^{πδ} Γα ρ

I^M δου ο ο ο ο Νυ υ υ υμ φι ι ο ο

ος ε ε ε ερ χε ε Ε ερ χε ται αι αι

αι αι αι αι αι αι ε εν τω ω με ε

ε ε ε σω ω ω ω ω ω τη η η η ης

νυ υ υ υ τη ης νυ υ κτος και μα κα α

α α α α ρι ο ο ο ο ος ο δε ς ς ς

ς ς ς λο ο ος ον ευ ρη η η η

η η η η σει ει ει γρη η η η γο ο ρς

ς ς ς γρη γο ρς ς ς ς ντα α α

^{Νη}
πρε σβει ει αι αις τϛ ο σι ι ι ι ι ϛ

^{Νη}
πρε σβει ει αις τϛ Α πο στο ο ο ο ο λϛ

^{Νη}
πρε σβει ει αις τϛ Ι ε ρα α α α αρ χϛ

^{Νη}
πρε σβει ει αι αις τϛ Προ δρο ο ο ο ο μϛ

^{Νη}
δυ να α μει ει τϛ Σταυ ρου ου ου ου σου

^{Νη}
δι α της Θε ε ο το ο ο ο ο κου

τὸ τέλος:

^Μ ^{Γα}
ε λε ε ε ε η η σο ον η η η η μας

Ἔτερον τέλος καὶ τοῦτο παλαιόν:

^Μ ^{Νη}
ε λε ε ε ε η η σο ο ο ο ο ο ο ο ον

η η η η η μας

Σύντομον

Ἔχος ^{πλ} ^{δλ} Γα ρ

^{Γα} ^{Νη} ^{Γα} ^Μ
δου ο Νυμ φι ος ερ χε ται εν τω με σω ω

της νυ υ κτος και μα κα ρι ος ο δου ου ου λος
 ον ευ ρη σει γρη γο ο ρου ντα α να ξι ος δε
 πα α α λιν ον ευ ρη σει ρα θυ υ μου ντα βλε
 πε εν ψυ χη η μμ μη τω υ πνω κα τε νε χθης ι
 να μη τω θα να α τω πα ρα δο θης και της βα
 σι λει ας ε ε ε ξω κλει σθης α λα α
 να α νη ψον κρα α ζι σα Α α γι ο ος Α
 γι ος Α γι ος ει ο Θε ε ος η μων

εις τὸ πρῶτον:

προ στα σι αις των Α σω μα α α των ε λε η η
 σον η μας

εις τὸ δεύτερον:

πρε σβει αις τσ Α γι ι ι ς ε λε η η σον
 η μας

πρε σβει αις των Α γι ι ι ων ε λε η η σον
 η μας

δυ να μει τσ Σταυ ρσ ς ς σσ ε λε η η σον

η μας

 M Nη M Γα

 πρε σβει αις τϑ Ο σι ι ι ϑ ε λε η η σον

η μας

 M Nη M Γα

 πρε σβει αις τϑ Προ δρο ο ο μϑ ε λε η η σον

η μας

 M Nη M Γα

 πρε σβει αις τϑ Α πο στο ο ο λϑ ε λε η η

σον η μας

 M Nη M Γα

 πρε σβει αις τϑ Ι ε ρα α αρ χϑ ε λε η η

σον η μας

εις τὸ τρίτον:

M Nη M Γα

 δι α της Θε ο το ο ο κϑ ε λε η η σον

η χ μα α α ας

Εἶτα, συναπτὴ μικρὰ ὑπὸ τοῦ διακόνου, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθῶμεθα.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ

καὶ τῷ Ἰῶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός Ἀμήν.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον]

Καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Καθίσματα.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Δι-θ.

Τ^{Δι} α πα θη τα α σε ε πτα α α α α α α η
πα α ρου ου σα η η με ε ε ρα ως φω τα
σω ω στι ι κα α α α α α Α να α τε ελ
λει τω ω κο ο ο σμω Χρι σος γα α α αρ ε
πει ει ει γε ε ται αι αι αι τσ πα θει ειν α α α
α γα θο ο ο ο ο τη τι ο ο ο τα
συ υ υ μπα α ντα α α εν τη δρα α κι ι
πε ρι ι ε ε ε χων κα α τα δε ε ε
χε ε ται αι αι α ναρ τη η θη η ναι ε εν ξυ
υ υ λω τσ σω σαι το ον α α αν θρω ω
πο ο ον

Δόξα καὶ νῦν τὸ αὐτὸ ἢ τὸ ἀκόλουθον σύντομον.

T^{Δι} α πα θη τα σε πτα η πα ρου σα η με
 ρα^Δ ως φω τα σω στι κα Α να τελ λει τω κοσ
 μω^Δ Χρι στος γα αρ ε πει ει γε ε ται του πα θειν α
 α γα θο ο τη η τι ο τα συ υμπα ντα εν τη δρα
 κι ι πε ρι ε χων^Δ κα τα δε ε χε ται α ναρ τη
 θη η ναι εν ξυ λω^Δ και σω σαι τον αν θρω πον^Δ

Ἔτερον ὄμοιον.

A^{Δι} ο ρα τε ε Κρι ι τα α α α α α α
 εν σα αρ κι ι πως ω ω ρα α α θης και
 ερ χη υ υπ α αν δρω ω ω ω ω ω ν πα ρα α
 νο ο μων κτααν θη η η ναι η μων το ο ο
 ο κα τα α α κρι ι μα α α α κα τα κρι ι
 νω ω ω ω ν τω πα α α α α θει σου ο ο
 ο θεν αι αι αι νε ε σι ι ιν με γα λω ω συ υ
 νην και αι δο ο ο ξαν α α να πε ε ε
 μπο ο ντε ε ες τη ε ξου ου σι ι α σθ ς Λο

ο ο γε ^Δ συμ φω νως προ ο σφε ε ε ρο ο με
ε εν ^Δ

Δόξα και νῦν τὸ αὐτὸ ἢ τὸ ἀκόλουθον σύντομον.

A ^Δ ο ρα τε κρι τα εν σαρ κι πως ω ρα
θης ^Δ και ερ χη υπ αν δρων πα ρα νο μων κταν θη
ναι ^Δ η μων το ο κα τα α κρι ι μα κα τα κρι νω
ωντω πα α θει ει σου ^Δ ο θεν αι αι νε σιν με γα λω
συ υ νην και δο ξαν ^Δ α να πε ε μπο ντες τη ε ξου
σι ι α σου Λο γε ^Δ συμ φω νως προ σφε ρο μεν ^Δ

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἦχος πλ' Νη

T ^{Νη} ων πα θω ω ω ν τ ς ς Κυ ρι ι ι ι
ι ς ς ς τα α α ας α α πα αρ χας ^ρ η
πα ρ ς ς ς ς ς σα α η με ε ε ε
ε ρα α α ^ρ λα α α α μπρο φο ο ρει ^ρ
δε ευ τε ς ς εν φι ι λε ο ο ρ τοι ^ρ υ πα ντη
η σω μεν α α α α σμα α α α σιν ^ρ ο ο γα αρ

κτι ι ση ης ε ε ε ερ χε ται σταυ ρο ον κα
 τα δε ε ε ε ξα α α α σθαι ε ε τα α
 σμυ ρς και μα α α α α στι γας Πι λα α
 τω κρι νο ο ο με ε ε ε νος ο ο θε εν
 και αι εκ δε ρ ρ ρ ρ ρ ρ λ ρα πι ι ι
 σθει ει ει ει εις ε ε πι κο ο ο ρ ρης τα
 πα α α α ντα α προ ο ο σι ι ι ι ι ι
 ε ται αι αι αι ι ι να α σω ω ω ση η τον αν
 θρω πο ον δια τ ρ ρ το ο ο ο ο βο ο
 ο ο η η σω ω ω μεν φι λαν θρω πε ε ε
 χρι ι στε ε ε ε ο θε ο ο ος των πται
 σμα α των δω ρη ησαι τη η ην α α φε ε
 ε ε σιν τοις προ σκυ ν ρ ρ σιν εν πι ι ι ι
 ι σει τα α α χρα ντα Πα α α α θη η η η
 σου

Δόξα και νυν τὸ αὐτὸ ἢ τὸ ἀκόλουθον σύντομον.

^{Nη}
Tων παθων τε Κυρι ιστας α παρχας
 η παρθσα η μεερα λα μπρο φο ρει
^{Γα} δε ευ τε εν φι λε ορτοι ^{Nη} υ πα ντη σω μεν α σμα
 σιν ^ε ο γαρ κτισης ^ε ερ χεται Σταυ ρον κα τα δε ξασθαι ^ε ε
 τα σμς και μα σιγας Πι λα τω κρι νο μενος ^ε ο θεν και
 εκ δε λθ ρα πι σθεις ε πι κο ο ρης τα
 πα α ντα προ σι ε ται ^{Nη} ι να σω ση τον αν θρω
 πον ^ε δι α του το βο ο η σω μεν ^{Γα} φι λαν ^{Nη}
 θρω πε Χρι στε ε ο Θε ος των πται σμα των δω ρη
 σαι τη ην ^M α φε σιν ^{Γα} τοις ^{Nη} προ σκυ νθ σιν εν πι
 ρει τα α α χραντα πα α θη η Σθ

με τέλος:

^{Δι}
 πα θη Σθ ^ε ^{Nη} ^ε

ΤΑΞΙΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ λαός: Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ λαός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ὁ λαός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον.

(Ματθ. κα' 18-43).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐπανάγων ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν πόλιν ἐπέειπεν· καὶ ἰδὼν συκὴν μίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἦλθεν ἐπ' αὐτήν, καὶ οὐδὲν εὔρεν ἐν αὐτῇ εἰ μὴ φύλλα μόνον, καὶ λέγει αὐτῇ· Μηκέτι ἐκ σοῦ καρπὸς γένηται εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ἐξηράνθη παραχρῆμα ἡ συκὴ. Καὶ ἰδόντες οἱ μαθηταὶ ἐθαύμασαν λέγοντες· Πῶς παραχρῆμα ἐξηράνθη ἡ συκὴ; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίστιν καὶ μὴ διακριθῆτε, οὐ μόνον τὸ τῆς συκῆς ποιήσετε, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ ὄρει τούτῳ εἴπητε, ἄρθητι καὶ βλήθητι εἰς τὴν θάλασσα, γενήσεται· καὶ πάντα ὅσα ἐὰν αἰτήσητε ἐν τῇ προσευχῇ πιστεύοντες, λήψεσθε.

Καὶ ἐλθόντι αὐτῷ εἰς τὸ ἱερὸν προσῆλθον αὐτῷ διδάσκοντι οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ λέγοντες· Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς, καὶ τίς σοι ἔδωκε τὴν ἐξουσίαν ταύτην; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Ἐρωτήσω ὑμᾶς καὶ γὰρ λόγον ἓνα, ὃν ἐὰν εἴπητέ μοι, καὶ γὰρ ὑμῖν ἐρῶ ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ. Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου πόθεν ἦν, ἐξ οὐρανοῦ ἢ ἐξ ἀνθρώπων; Οἱ δὲ διελογίζοντο παρ' ἑαυτοῖς λέγοντες· Ἐὰν εἴπωμεν, ἐξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ ἡμῖν, διατί οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ; Ἐὰν δὲ εἴπωμεν, ἐξ ἀνθρώπων, φοβούμεθα τὸν ὄχλον· πάντες γὰρ ἔχουσι τὸν Ἰωάννην ὡς προφήτην. Καὶ ἀποκριθέντες τῷ Ἰησοῦ εἶπον· Οὐκ οἶδαμεν. Ἔφη αὐτοῖς καὶ αὐτός· Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

Τί δὲ ὑμῖν δοκεῖ; Ἄνθρωπός τις εἶχε τέκνα δύο, καὶ προσελθὼν τῷ πρώτῳ εἶπε· Τέκνον, ὕπαγε σήμερον ἐργάζου ἐν τῷ ἀμπελῶνί μου. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Οὐ θέλω· ὕστερον δὲ μεταμεληθεὶς ἀπῆλθε. Καὶ προσελθὼν τῷ δευτέρῳ εἶπεν ὡσαύτως. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Ἐγὼ, κύριε· καὶ οὐκ ἀπῆλθε. Τίς ἐκ τῶν δύο ἐποίησε τὸ θέλημα τοῦ πατρός; Λέγουσιν αὐτῷ· Ὁ πρῶτος. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οἱ τελῶναι καὶ αἱ πόρνοι προάγουσιν ὑμᾶς εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Ἦλθε γὰρ πρὸς ὑμᾶς Ἰωάννης ἐν ὁδῷ δικαιοσύνης, καὶ οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ· οἱ δὲ τελῶναι καὶ αἱ πόρνοι ἐπίστευσαν αὐτῷ· ὑμεῖς δὲ ἰδόντες οὐ μετεμελήθητε ὕστερον τοῦ πιστεῦσαι αὐτῷ.

Ἄλλην παραβολὴν ἀκούσατε· Ἄνθρωπός τις ἦν οἰκοδεσπότης, ὅστις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα καὶ φραγμὸν αὐτῷ περιέθηκε καὶ ὠρυξεν ἐν αὐτῷ ληνὸν καὶ ὠκοδόμησε πύργον, καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν

γεωργοῖς καὶ ἀπεδήμησεν. Ὅτε δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν, ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ πρὸς τοὺς γεωργοὺς λαβεῖν τοὺς καρποὺς αὐτοῦ. Καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ ὄν μὲν ἔδειραν, ὄν δὲ ἀπέκτειναν, ὄν δὲ ἐλιθοβόλησαν. Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους πλείονας τῶν πρώτων, καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως. Ὑστερον δὲ ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς τὸν υἱὸν αὐτοῦ λέγων· Ἐντραπήσονται τὸν υἱόν μου. Οἱ δὲ γεωργοὶ ἰδόντες τὸν υἱὸν εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· Οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτὸν καὶ κατάσχωμεν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. Καὶ λαβόντες αὐτὸν ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος καὶ ἀπέκτειναν. Ὅταν οὖν ἔλθῃ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος, τί ποιήσει τοῖς γεωργοῖς ἐκείνοις; Λέγουσιν αὐτῷ· Κακοὺς κακῶς ἀπολέσει αὐτούς, καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκδώσεται ἄλλοις γεωργοῖς, οἵτινες ἀποδώσουσιν αὐτῷ τοὺς καρποὺς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οὐδέποτε ἀνέγνωτε ἐν ταῖς Γραφαῖς, «Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας· παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν»; Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν ὅτι ἀρθήσεται ἀφ' ὑμῶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ καὶ δοθήσεται ἔθνει ποιοῦντι τοὺς καρποὺς αὐτῆς.

Ὁ λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης τὸν ν' (50) ψαλμόν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

Ο ΤΡΙΩΔΙΟΣ ΚΑΝΩΝ

Καὶ εὐθὺς ψάλλομεν τὸ παρὸν τριώδιον,

οὗ ἡ ἀκροστιχίς· *Τῇ Δευτέρᾳ.*

Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

* Ἐκάστης ᾠδῆς τὰ τροπάρια μετὰ τοῦ εἰρμοῦ ψάλλονται εἰς ἕξ ἢ χάριν συντομίας εἰς τέσσαρα. Ὁ εἰρμὸς ψάλλεται ἄνευ τινὸς στίχου· τῶν δύο τελευταίων τροπαρίων προτάσσεται τὸ Δόξα Πατρὶ καὶ τὸ Καὶ νῦν, τῶν δὲ ἐνδιαμέσων τροπαρίων τὸ Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι. Εἰς τὸ τέλος ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς ὡς καταβασία. Τὰ αὐτὰ ἰσχύουν δι' ὅλους τοὺς κανόνας τῆς Μ. Ἑβδομάδος.

Ῥδῆ α'. Ὁ εἰρμός.

(τροπάρια 3)

Ἦχος Πα ρ

Τ^{Πα} ω την α βα α τον κυ μαι νο με νην θα λασ
σαν θει ω αυ τσ προ σταγμα τι α να ξη ρα να α ντι
και αι πε ζευ σαι δι αυ της τον Ισ ρα η λι την
λα ον κα θο ο δη γη σα ντι Κυ ρι ω α σω μεν

εν δοξωσγαρδε δοξασαι

Δ^{Πα} ο ξα σοι ο Θε ο ος η η μων δοξασοι

Η^{Πα} α πορρη η τος λο γω Θε ο κα τα βασις

ο περ Χρι σος αυ τος ε στι Θε ος και αν θρω ω πος

το ο Θε ος ε χαρ πα γμον ει ναι η η γη σα μενος

εν τω μορ φου σθαι δου λον δει κνυ υ ει τοις μα θη

ταις εν δοξωσγαρδε δοξασαι

Δ^{Πα} ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Κ^{Πα} αι νυν και α ει και εις τω αι ω ναστωναι

ω νων α μην

Δ^{Πα} ι α κο νησαι αυ τος ε λη λυ θα σου τη ην

μορ φην ο πλα στω γος εκων πε ρι κειμαι τω ω

πτω χευ σα ντι Α δαμ ο πλω των θε ο τη τι θει

 ναι ε μην τε αυ του ψυχην α ντι λυ τρον ο

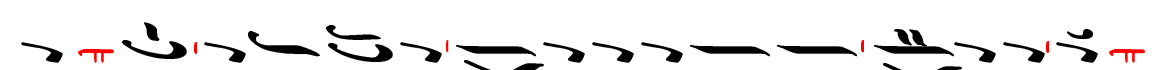

 α πα θης θε ο τη τι

Ἡ καταβασία

T^{Πα}

 ω την α βα α τον κυ μαι νο με νην θα λα σ

 σαν θει ω αυ τῃ προ σταγμα τι α να ξη ρα να α ντι

 και αι πε ζευσαι δι αυ της τον Ισ ρα η λι την

 λα ον καθο ο δη γη σα ντι Κυ ρι ω α σω μεν

 εν δο ξω σγα ρδε δο ξα ςαι αι αι

Ἀργή καταβασία.

T^{Πα}

 ω τη ην α βα α τον κυ μαι νο με νη η ην

 θα λα σ σαν θει ω αυ του προ ο ο σταγμα α τι

 α να ξη ρα α να ντι ι ι ι ι ι ι ι ι

 ι και αι πε ζευσαι αι δι α α αυ της τον Ισ

 ρα η η λι ι ι ι την λα ο ον κα α θο ο

 δη γη σα ντι Κυ ρι ι ω α σω ω μεν εν

 δο ο ξω σ γα αρ δε ε ε δο ο ξα α α ςαι

Εἶτα, συναπτὴ μικρὰ ὑπὸ τοῦ διακόνου, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἑκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφυλάξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθῶμεθα.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Ὁ ἀναγνώστης τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ὁ Ἰακώβ ὠδύρετο, τοῦ Ἰωσήφ τὴν στέρησιν, καὶ ὁ γενναῖος ἐκάθητο ἄρματι, ὡς βασιλεὺς τιμώμενος· τῆς Αἰγυπτίας γὰρ τότε ταῖς ἡδοναῖς μὴ δουλεύσας, ἀντεδοξάζετο παρὰ τοῦ βλέποντος, τὰς τῶν ἀνθρώπων καρδίας, καὶ νέμοντος * στέφος ἄφθαρτον.

Ὁ Οἶκος. Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.

Ἐπὶ τῷ ὄδυρμῳ νῦν προσθήσωμεν, ὄδυρμὸν καὶ ἐκχέωμεν δάκρυα, μετὰ τοῦ Ἰακώβ συγκοπτόμενοι, Ἰωσήφ τὸν ἀοίδιμον καὶ σώφρονα, τὸν δουλωθέντα μὲν τῷ σώματι, τὴν ψυχὴν δὲ ἀδούλωτον συντηροῦντα, καὶ Αἰγύπτου παντὸς κυριεύσαντα· ὁ Θεὸς γὰρ παρέχει τοῖς δούλοις αὐτοῦ, * στέφος ἄφθαρτον.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου.

Τῇ Ϛ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Εὐτυχίου, πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. (†582)

Στίχ. Εὐτύχιον θανόντα τιμῶν τοῖς λόγοις,

Ἐμαυτὸν αὐτὸς εὐτυχέστατον κρίνω.

Ψυχῇ Εὐτυχίῳ πύλη πόλου οἴγεται ἔκτη.

Οὗτος ὁ ἐν ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν καὶ μέγας Ἀρχιερεὺς Εὐτύχιος, κατὰ τοὺς χρόνους ἦν Ἰουστινιανοῦ τοῦ μεγάλου, ἐκ τῆς Φρυγῶν χώρας ὀρμώμενος, ἐκ χωρίου Θείας Κώμης προσαγορευομένου. Τραφεὶς δὲ παρὰ Ἠσυχίῳ τῷ πρεσβυτέρῳ (τῷ ὄντι αὐτοῦ ἀντιπάππῳ, καὶ διὰ θεοφιλίαν θαύματα

ἐκτελεῖν καταξιοθέντι), καὶ βαπτισθεὶς παρ' αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Αὐγουστοπόλεως, ἐν ἧ τὴν θείαν Λειτουργίαν ὁ πάππος ἐπετέλει, τῶν ἱερῶν σκευῶν ἐποιεῖτο τὴν φυλακὴν. Ἐπεὶ δὲ τὰ ἱερὰ ἐμελέτα λόγια, καὶ ἐπὶ βάθη γνώσεως προῆλθε, μετεκλήθη παρὰ τοῦ Ἀμασείας τηνικαῦτα προέδρου, καὶ παρ' αὐτοῦ τὰς τρίχας κείρεται ἐν τῷ Ναῶ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τοῖς Οὐρβικίου. Εἶτα Διάκονος καὶ Πρεσβύτερος χειροτονεῖται, καὶ τὸ ἐν Ἀμασεία συστάν Μοναστήριον παρὰ Μελετίου καὶ Σελεύκου τῶν Ἀρχιερέων καταλαμβάνει, καὶ ἐν αὐτῷ πρὸς τὸν μονήρη βίον ἀποδύεται· εἶτα καὶ Ἀρχιμανδρίτης καθίσταται.

Τῆς δὲ πέμπτης Συνόδου παρὰ Ἰουστινιανοῦ τοῦ βασιλέως συγκροτουμένης, καὶ πανταχόθεν τῶν Ἀρχιερέων ἀθροιζομένων, ἐπεὶ διὰ τινὰ συμβᾶσαν νόσον ὁ τῆς Ἀμασείας Πρόεδρος τῆς ὁδοῦ κατατολμῆσαι ἀδύνατος ἦν, ὁ μακάριος Εὐτύχιος στέλλεται, τὸν αὐτοῦ τόπον ἀναπληρώσων. Γενόμενος δὲ ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ τῆς αὐτοῦ ἀρετῆς καὶ συνέσεως πείραν δούς, ἔν τε ταῖς ἀντιθέσεσι τῶν αἰρετικῶν καὶ ἀποκρίσεσι, καὶ λαμπρὸς φανεὶς ἐφ' οἷς τούτους διήλεγξε, καὶ γραφικῶς ἀναθεματίζεσθαι πιστωσάμενος, πάντας εἰς πόθον, καὶ αὐτὸν τὸν βασιλέα, διήγειρεν, ὡς καὶ Μηνᾶν τὸν ἀγιώτατον Πατριάρχην εἰπεῖν ἐκ θείας ἀποκαλύψεως, ὡς αὐτὸς εἶη ὁ τούτου διάδοχος· οὐ μετ' οὐ πολὺ πρὸς Κύριον ἐκδημήσαντος, μεταπέμπεται ὁ Βασιλεὺς ἐξ Ἀμασείας τὸν Ὅσιον, καὶ φήφω τῶν Ἀρχιερέων καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ τῆς Ἐκκλησίας πληρώματος, ἀναδείκνυται Ἀρχιερέα ταύτης τῆς λαμπρᾶς μεγαλοπόλεως.

Ὁ δὲ τῶν ζιζανίων σπορεύς, τὴν εὐστάθειαν καὶ κατάστασιν τῆς Ἐκκλησίας μὴ φέρων ὄραν, σαθοῖς δόγμασι ταύτην, ὥσπερ μηχαναῖς, παρασαλεύσαι ἐπειράτο· ἔνθεν τοι καὶ τινὰς βλασφημεῖν διήγειρεν, ἀναπειθοντας, ὡς ἐν εὐσεβείας προσχήματι, ὅτι ἢ ἐκ τῆς Ἀγίας Παρθένου προσληφθεῖσα ἐν τῷ Χριστῷ σάρξ, πρὸ τοῦ πάθους ἄφθαρτος ἦν. Καὶ τοῦ Βασιλέως τῇ ἀσεβείᾳ τοῦ δόγματος ὑπαχθέντος, καθαιρεῖται τοῦ θρόνου, καὶ ἀπελαύνεται ὁ μέγας Εὐτύχιος, τὸ δυσσεβὲς τοῦ προβλήματος ἐξελέγχων. Γενόμενος δὲ ἐν τῷ κατὰ τὴν Ἀμάσειαν Μοναστηρίῳ (ἐκεῖσε γὰρ ὑπερώριστο), ἀσκητικῆς ἀγωγῆς εἶχετο· καὶ πολλὰς θαυμάτων ἐνεργείας ἐπιδειξάμενος, αὐθις ἐπὶ τὸν οἰκεῖον θρόνον ἀνάγεται, δωδέκατον ἤδη χρόνον ἐν τῇ ὑπερορίᾳ τελέσας, τοῦ μὲν Ἰουστινιανοῦ ἐξ ἀνθρώπων γενομένου, Ἰουστίνου δὲ καὶ Τιβερίου ἐπὶ τὰ σκῆπτρα τῆς βασιλείας ἀναχθέντων.

Λαμπρᾶς δὲ παρὰ τῶν ἐν τέλει τυχῶν τῆς δεξιώσεως, καὶ τὸν ἐπικείμενον ὄλεθρον, καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἄρδην ἀναιροῦντα καὶ λυμαινόμενον, δι' εὐχῆς καταπαύσας, καὶ ἐπὶ χρόνοις τέσσαρσι καὶ ἕξ μηνί, μετὰ τὴν ἐκ τῆς ὑπερορίας ἀνάκλησιν, τὴν Ἐκκλησίαν κυβερνῶν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε, καὶ πρότερον τῷ βασιλεῖ Τιβερίῳ περὶ τῆς ἀρχῆς προθεσπίσας βασιλείας, καὶ ὕστερον, πρὸς ἐπίσκεψιν αὐτοῦ γενομένῳ, περὶ τοῦ τέλους εἰπὼν· ὁ καὶ συνέβη μετὰ τὴν τοῦ Ἁγίου πρὸς Κύριον ἐκδημίαν· τέσσαρας γὰρ μῆνας ἐπιβίωσας, καὶ αὐτὸς ἀπανέστη τοῦ σώματος. Κατετέθη δὲ ὁ Ἅγιος Εὐτύχιος ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, μετὰ τὴν κρηπίδα τῆς Ἀγίας Τραπεζῆς, ἔνθα Ἀνδρέου καὶ Τιμοθέου καὶ Λουκᾶ τὰ ἅγια κατάκεινται Λείψανα. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Πλατωνίδος, τῆς ἐν Νισίβει ἀσκησάσης. (~†300-308)

Στίχ. Πόλου πλάτη φέρουσι τὴν Πλατωνίδα.

Ταῖς ἀρεταῖς λάμψασαν εἰς τὰ γῆς πλάτη.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῶν ἁγίων δύο μαρτύρων, τῶν ἐν Ἀσκάλωνι ἄχρισ ὀσφύος χωσθέντων καὶ τελειωθέντων.

Στίχ. Ἀνηρότως σοι γῆ φύει καρπὸν, Λόγε·

Ὁ καρπὸς ἄνδρες, ἄχρισ ὀσφύος, δύο.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῶν ἁγίων ἑκατὸν εἴκοσι μαρτύρων τῶν ἐν Περσίδι. (~†344-347)

Στίχ. Ἐξαριθμῆς οὖς τὸ πῦρ Πέρσας φλέγει,

Εὔροις ἔχοντας τετράκις τὸ τρις δέκα.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Τιμοθέου καὶ Διογένους, ἐν Μακεδονίᾳ τελειωθέντων ὑπὸ αἰρετικῶν ἀρειανῶν. (~†345)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ἀνάμνησις τῆς κοιμήσεως τοῦ ἁγίου ἱσαποστόλου Μεθοδίου τοῦ Θεσσαλονικέως, ἐπισκόπου Σιρμίου τῆς Μοραβίας γενομένου καὶ φωτιστοῦ τῶν Σλάβων. (†885)

Στίχ. Ὁ Μεθόδιος μεθοδικῶς ἐλκύσας,

Λαοὺς εἰς Χριστόν, νῦν παρ' αὐτοῦ εἰλκύσθη.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἀρχιλιᾶ ἢ Ἀλχιμίου (**Archilias, Alchimius**) ἱερέως καὶ Ἱερεμίου, τῶν ἐν Ῥώμῃ ἀθλησάντων. (γ' αἰ.)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Φλωρεντίου, Γερμινιανοῦ καὶ Σατύρου, τῶν ἐν Σιρμίῳ τῆς Παννονίας ἀθλησάντων. (δ' αἰ.)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Ῥουφίνας, Μοδεράτας, Ῥωμάνας, Σεκούνδου καὶ ἐτέρων ἑπτὰ, ἐν Σιρμίῳ τῆς Παννονίας ἀθλησάντων. (δ' αἰ.)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Μαρκελλίνου τοῦ τριβούνου, ἐν Καρθαγένῃ τελειωθέντος ὑπὸ αἰρετικῶν Δονατιστῶν. (†413)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Κελεστίνου, πάπα Ῥώμης. (432)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Βρυχάνου (**Brychan**), βασιλέως ἐν Οὐαλίᾳ, πατρὸς εἴκοσι τεσσάρων ἁγίων παιδων. (ε' αἰ.)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Οὐλχέδου (**Ulched**), ἐξ οὗ ὠνομάσθη πόλις (**Llechulched**) ἐν Ἀγγλεσέῃ τῆς Οὐαλίας.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὀσίου Βινεβάλδου (**Winebald**), ἡγουμένου τοῦ ἀββαείου Ἁγίου Λούπου ἐν Τρικασσίῳ (**Troyes**) τῆς Γαλλίας. (~†650)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὀσίου Τερβιλλίου (**Derfel, Tervillius**) τοῦ πρίγκιπος, υἱοῦ τοῦ ἐν Οὐαλίᾳ βασιλέως Ἰωῆλ τοῦ β', εἶτα ἐρημίτου ἐν ὁμωνύμῳ πόλει (**Llandderfel**) εἰς Γβυνέδδω (**Gwynedd**) τῆς Οὐαλίας. (†660)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὀσίου Γεννάρδου, ἡγουμένου τοῦ

ἀββαείου Ἁγίου Γερεμάρου Φλαβιακοῦ (Saint-Germer-de-Fly) ἐν Γαλλία. (†720)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Βερθάνκου (Berthanc, Berchan), ἐπισκόπου Κίρκβαλλ (Kirkwall) ἐν Ὀρκάδαις νήσοις (Orkneys) τῆς Σκωτίας. (~†840)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Προυδεντίου (Prudentius), ἐπισκόπου Τρικασσίου (Troyes) ἐν Γαλλία. (†861)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Νοτκέρου (Notker) τοῦ τραυλοῦ, διαπρέφαντος ὡς μελωδοῦ ἐν τῷ ἀββαείῳ Ἁγίου Γαλληνοῦ (Saint Gall) ἐν Ἑλβετία. (†912)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Οὐρβανοῦ (Urban), ἡγουμένου τῆς μονῆς Ἁγίου Ἰακώβου Πενυάλβας (Santiago de Peñalba) ἐν Ἰσπανία. (~†940)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἐλφστάνου (Ælfstan), ἡγουμένου Ῥαμεσβερίου (Ramesberie, Ramsbury) ἐν Ἀγγλία. (†981)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Βυζαντίου, ἀσκήσαντος ἐν τοῖς ὄρεισι τῆς Μεγίστης Λαύρας τοῦ Ἄθω. (†1310)

Στίχ. Τὸν Γρηγόριον νήψεως τὸν ἐργάτην,
Λόγοις γεραίρω· καὶ γὰρ οὕτως ἦν θέμις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Σιναΐτου. (†1347)

Στίχ. Κανὼν ἀκριβῆς, Γρηγόριε, ὠράθης,
Θείας προσευχῆς, πάντας εἰς ἦν ὀτρύνεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ῥούφου τοῦ ἐρημίτου, διαπρέφαντος ἐν ὑπακοῇ, ἐν τῇ ἄπῳ λαύρᾳ τῶν Σπηλαίων τοῦ Κιέβου. (ιδ' αἰ.)

Στίχ. Τί θέλεις, Ῥοῦφε, ἀναχωρῶν αἰέτου;
Χριστὸν ζητῶ! Ἄνελθε! Τοῦτον θεώρει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Νικολάου τοῦ διακόνου, ἐν Θερμῇ τῆς Λέσβου ἀσκήσαντος καὶ ἀθλήσαντος. (†1463)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Ἀφωνίου, γενομένου ἐπισκόπου Νόβγοροδ τῆς Ῥωσίας. (†1652)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Παύλου, Ῥώσου ἀπελευθέρου, ἐν Κωνσταντινουπόλει ὁμολογήσαντος καὶ ξίφει τελειωθέντος. (†1683) [Μεγάλη Παρασκευὴ ἔτους 1683: 6 Ἀπριλίου]

Στίχ. Πρὸς Παῦλον ἔσχε κοινὰ κλῆσιν καὶ ξίφος,
Παῦλος νέαθλος οὗτος ὃς Ῥῶσος πέλει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος Γενναδίου τοῦ

Διονυσιάτου, ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσαντος καὶ τὴν κεφαλὴν τμηθέντος. (†1818)

Στίχ. Τμηθεὶς ὁ Γεννάδιος τὴν κάραν ξίφει,
Δήμοις Ὀσίων, καὶ Ἀθλητῶν συνήφθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων πέντε νεομαρτύρων Μανουήλ, Θεοδώρου, Γεωργίου, Μιχαήλ καὶ ἐτέρου Γεωργίου, τῶν ἐκ Σαμοθράκης, καὶ ἐν Μάκρῃ τῆς Θράκης ἀθλησάντων. (†1835)

Στίχ. Πεντάριθμον σύνταγμα νέων Μαρτύρων.
Ἀθλήσαντες ἤσχυναν πλάνης τὸ κράτος.
Πεντὰς φωτίζει λαμπρῶν Νεομαρτύρων,
Τὴν Σαμοθράκην καὶ Μάκρην χριστοφώτως.

Σημ. Ἡ πανήγυρις αὐτῶν διὰ τὸ αἰδέσιμον τῆς ἐνεστώσης νηστείας μετετέθη τῇ Δευτέρᾳ τοῦ Θωμᾶ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μαρτυρίου, ἀσκήσαντος ἐν τῷ ἐρημητηρίῳ Γλίνσκ τῆς Ῥωσίας. (†1865)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησις τῆς μαρτυρικῆς κοιμήσεως τῆς νέας ὁμολογητρίας τοῦ Χριστοῦ Δανιηλίας τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ, θαυματουργοῦ ἰατείας ψυχικῶν νοσημάτων καὶ ἐντερικῶν ἐπιπλοκῶν. (†2004)

Στίχ. Πατρὸς ταῖς χερσὶ χειρισθεῖσα βαναύσως,
Δανιέλα ἐστέφθη παρὰ Πατρὸς φώτων.

Καὶ τοῦ Τριωδίου τὸ παρόν.

Τῇ ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Δευτέρᾳ, μνεῖαν ποιούμεθα τοῦ μακαρίου Ἰωσήφ τοῦ παγκάλου, καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Κυρίου καταραθείσης καὶ ξηρανθείσης συκῆς.

Στίχοι εἰς τὸν πάγκαλον Ἰωσήφ.

Σώφρων Ἰωσήφ, δίκαιος κράτωρ ὤφθη,
Καὶ σιτοδότης ὦ καλῶν θημωνία!

Ἔτεροι, εἰς τὴν ξηρανθεῖσαν συκῆν.

Τὴν Συναγωγὴν, συκῆν Χριστός, Ἑβραίων,
Καρπῶν ἄμοιρον πνευματικῶν εἰκάζων,
Ἀρᾶ ξηραίνει· ἧς φύγωμεν τὸ πάθος.

Ταῖς τοῦ παγκάλου Ἰωσήφ πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Αἱ λοιπαὶ ᾠδαὶ τοῦ Κανόνος.

ᾠδὴ ἡ'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 3)

ᾠχος Πα

Ε^{Πα} φρι ι ξε παι δων ευ α γων το ο μο στο
λον ψυ χης α σπι λον σω μα και ει ξε το τρα φεν

εν απειρω υλη ακαματον πυρ α ει ζω
ου δε εκ μαραν θεισης φλογος διαιω νι
ζων υμνος α ανε μελπε τον Κυριον παντατα
ερ γα αυ μνει τε και υπερυ ψου τε εις πα
ντας τας αιωνας

Πα
Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η η μων δοξα σοι

Πα
Υ μα ας μου το τε μαθη τας παντες γνω
σο νται ει τας εμας εντο λας τη ρηση τε φη
σι ιν ο Σω τηρ τοις φιλοις προς παθος μων
ει ρη νευ ε τε εν ε αυ τοι οις και πασι και
τα πει να φρονουντες α ανυ ψωθη τε και Κυρι ι
ον γι νω σκο ντες με ε υ μνει τε και υπερυ
ψου τε εις παντας τας αιωνας

Πα
Χ **Ε**υ λο γω μεν Πα τε ρα Υι ον και **Α** γι ον

Πνευμα τον Κυριον

Κ^{Πα}αι νυν και αι ει και εις τας αι ω ναστωναι

ωνων α μην

Τ^{Πα}α ξε εως εμπαλιν υμιν εθι κης

εστω το κραατος ομογενων ου κληρος γαρ

εμος τυρανις δε γνωωμη η αυθαιρετος

ο ουν προκριτος εν υμιν ειειναι θελων των

αλων εστω παντωνε εσχατω τερος και Κυρι ι

ον γινωσκο ντες μεε υμνι τε και υπερ υ

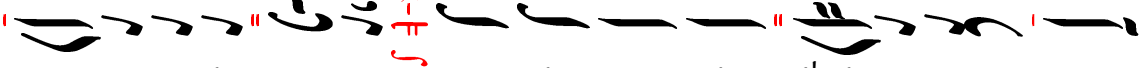

ψου τε εις παντας τας αι ω νας

Ἡ καταβασία.

Χ^{Πα}αι νου μεν ευ λο γου μεν και προσκυ νη σ με εν

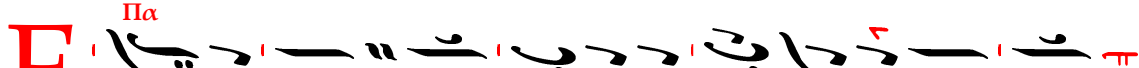

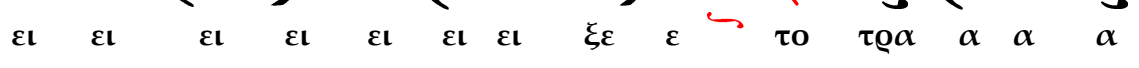
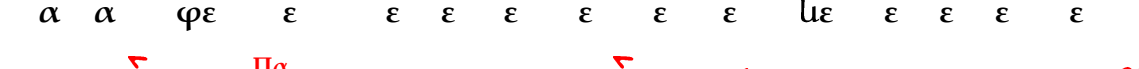

τον Κυριον

Ε^{Πα}φρι ι ξε παιδων ευα γων το ομοστο

 λον ψυ χης α σπι λον σω μα και ει ξε το τρα φεν

 εν α πει ρω υ λη α κα μα τον πυρ α ει ζω

 ου δε εκ μα ραν θει σης φλο γος δι αι ω νι

 ζων υμ νος α α νε με λπε το τον Κυ ρι ι ον πα ντα τα

 ερ γα α υ μνει τε και υ περ υ ψου τε εις πα

 ντας τας αι ω ω να α α ας

και ἀργῶς

^{Πα}
 Αι νθ μεν ευ λο γθ μεν και προ σκυ νθ θ θ με

 εν τον Κυ ρι ον

^{Πα}
Ε ε φρι ι ξε παι δων ευ α α α γων

 το ο μο στο λον ψυ υ χη η ης α α σπι ι

 λον σω ω ω μα και ει ει ει ει ει ει ει

 ει ει ει ει ει ει ει ξε ε το τρα α α α

^{Νη}
 α α φε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

^{Πα}
 ε ε εν εν α πει ει ρω υ υ υ λη η

α α κα α α α μα α το ον πυρ α ει
 ζω ου ου δε εκ μα ρα αν θει ει ει ει
 ση ης φλο ο γος δι αι ω νι ζωων υ υ υ μνος
 α νε ε μελ πε ε το τον Κυ υ ρι ι ι ι
 ι ο ον πα α αν τα α τα α ερ γα α υ μνει
 ει ει τε και υ πε ρυ υ ψου ου τε ε ει εις
 πα α ντας τς αι ω ω ω ω να α ας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

Καὶ ψάλλεται ἡ

ᾠδὴ θ'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 3)

Ε^{Πα} ε με γα λυνας Χρι στε την τε κς σαν σε
 Θε ο το κον αφ ης ο πλα σης η μων ο μοι ο
 πα θες πε ρι ε θς σω μα το των η με τε ρων
 λυ τη ρι ον αμ πλα κη μα των ταυ την μα κα ρι ζο
 ντες πα σαι γε νε αι σε με γα λυ νο μεν

Δ^{Πα} ο ξα σοι ο Θε ο ος η η μων δο ξα σοι

Ρ^{Πα} υ υ πον πα ντα εμπα θη α πω σα με νοι
ε πα ξι ον της θει ας βα σι λει ας γνωμην α να
λα βε τε εμ φρονα τοις σοις Α πο στο λοις προ ε φης
η πα ντων σο φι α εν η η δο ξα σθη σε σθε
λα μποντες η λι ου τη λαυ γε στερον

Δ^{Πα} ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα
τι

Κ^{Πα} αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας τω ναι
ω νων α μην

Α^{Πα} α φο ρων τε σεις ε με ει πας Κυ ρι ε
τοις σε αυ του μαθη ταις μη η φρο νει τε υ ψη λα
α λλα συ να πα χθη τε ε τοις τα πει νοις ε μον ο
περ πι νω πι ε τε πο τη ρι ον ο τι εν τη βα

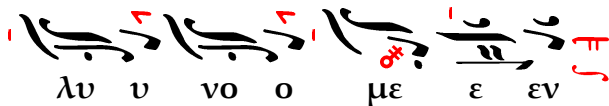
σι λει α τδ Πα τρος ε μοι συνδο ξα σθη σεσθε

Ἡ καταβασία.

Ε^{Πα} ε με γα λυνας Χρι στε την τε κδ σαν σε
Θε ο το κον αφ ης ο πλα ξης η μων ο μοι ο
πα θες πε ρι ε θδ σω μα το των η με τε ρων
λυ τη ρι ον αμ πλα κη μα των ταυ την μα κα ρι ζο
ντες πα σαι γε νε αι σε με γα λυ νο με ε εν

καὶ ἀργῶς

Ε^{Πα} ε με γα λυ υ νας Χρι ι ι στε την τε
κδ δ δ σα α αν Σε ε Θε ε ο το ο ο ο
κον αφ ης ο ο πλα α α α στη ης η η
μων ο μοι ο πα θε ε ες πε ρι ι ι ε ε ε
θδ σω ω ω μα το των η με ε τε ε ε ε
ρω ων λυ τη ρι ι ο ο ον α αμ πλα α κη
μα α α των τα α α α αυ την μα κα ρι
ζο ο ντε ες πα α σαι γε νε αι αι Σε ε με ε γα α

Εἶτα, συναπτὴ μικρὰ ὑπὸ τοῦ διακόνου, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθῶμεθα.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

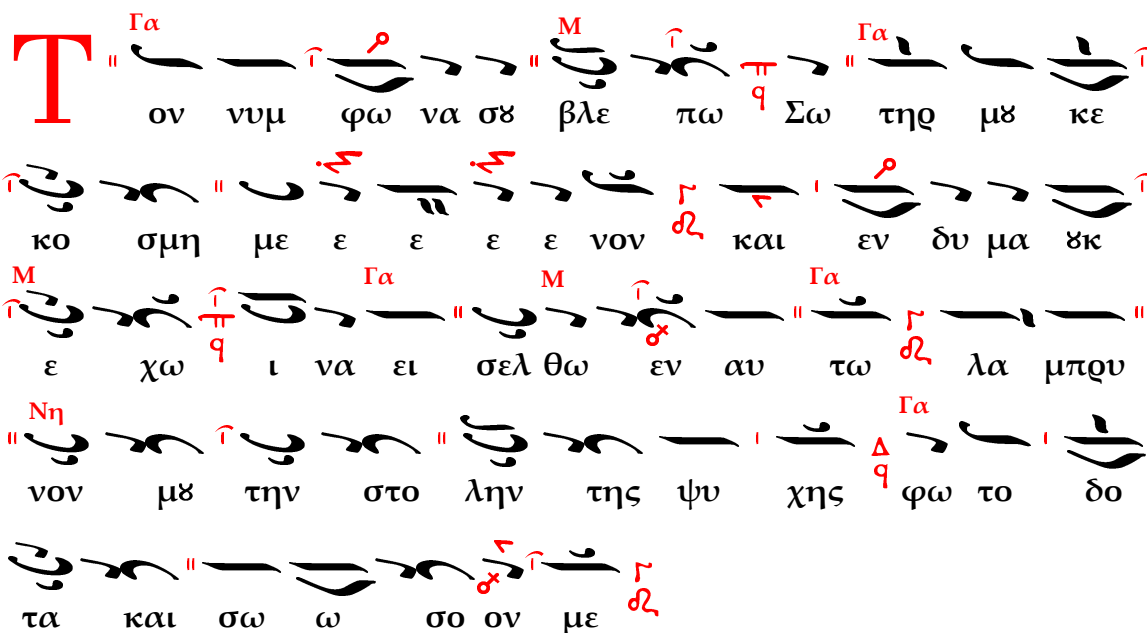
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐξαποστειλάριον. Αὐτόμελον.

Ἦχος ἰβ' Γα ρ

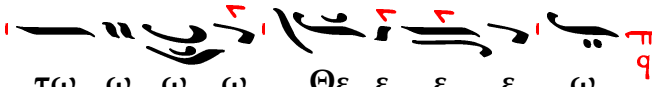
δυ μα ϝκ ε ε ε ε χω ω ω ω ω ω ι
 να ει σελ θω εν αυ τω λα μπρου νον μϝ
 την στο λην της ψυ χης φω το δο τα και σω
 ω σο ον με

Τον νυμ φω να σα βλε ε ε ε ε πω ω ω
 ω ω ω ω Σω τηρ μϝ κε κο σμη με νον και
 εν δυ μα ϝκ ε ε ε ε ε χω ω ω ω ω
 ω ω ι να ει σελ θω εν αυ τω λαμ πρου
 νον μϝ την στο λην της ψυ χης φω το δο
 τα και σω ω σο ον με

Εἰς τοὺς Αἴνους

ᾠχος 4 Πα φ

Πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ
 ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω
 ων ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι
 οισ υ ψι ι ι ι ϝοις σοι πρε ε πει υ μνος

 τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

A^{Πα}

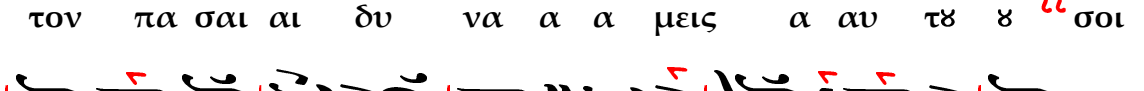
 ι νει τε αυ το ον πα α αντες οι Α αγ γε ε

 λοι οι οι α α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ

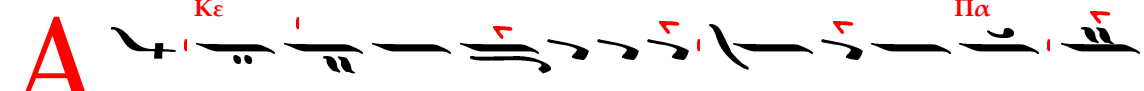
 τον πασαι αι δυ να α α μεις α αυ τς σοι

 πρε ε πει υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου "Αἰνεῖτε" ἄργόν.

Ὅταν προσκυνᾷ ὁ Ἀρχιερεὺς τὰς ἁγίας εἰκόνας.

A^{Κε}

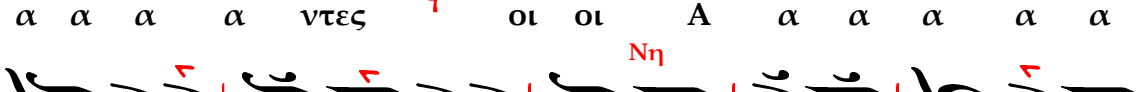
 ι νει ει ει ει ει ει ει τε ε ε ε ε ε

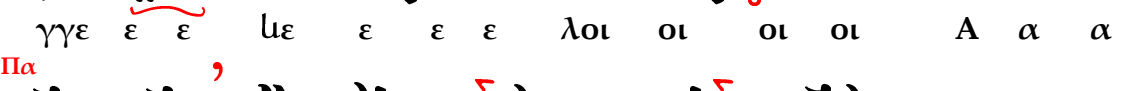
 ε Αυ το ο ο ο ο ο ο ο ον πα α α

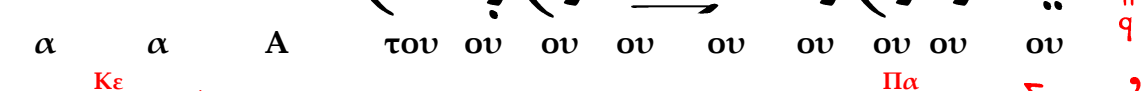
 α α α α ντες οι οι Α α α α α α

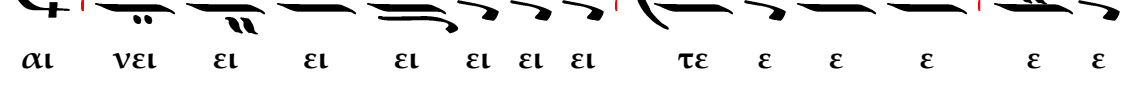
 γγε ε ε ιε ε ε ε λοι οι οι οι Α α α

Πα

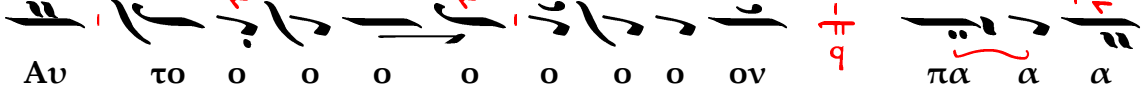
 α α Α του ου ου ου ου ου ου ου

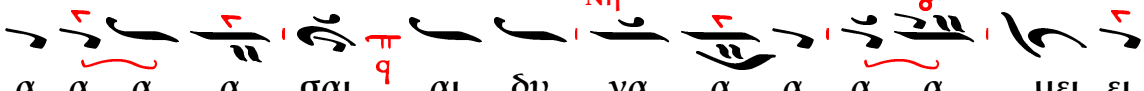
 αι νει ει ει ει ει ει ει τε ε ε ε ε ε

 Αυ το ο ο ο ο ο ο ο ον πα α α

 α α α ασαι αι δυ να α α α α μει ει

 ει ει εις Αυ του ου ου ου ου ου ου ου

 ου ου Σοι οι πρε ε ε ε ε ιε ε ε Σοι πρε ε

ε πει υ μνος τω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω Θε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

υ υ μνος τω ω Θε ε ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω

Ἡ Στιχολογία (Ψαλμοὶ ρμη', ρμθ') καί·
 Ἰστῶμεν Στίχους δ', καὶ ψάλλομεν
 τὰ ἐπόμενα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Αἰ νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα

λω συ υ νης α α αυ του

ρ χο με νος ο Κυ ρι ος προς το ε κου ου σι

ο ον πα α α θος τοις α πο στολοις ε λε γε

εν εν τη η η η ο ο ο ο δω ιδου α να

βαι νομεν εις Ι ε ρο σο λυ υ μα και πα ρα δο

θη σε ται ο Υι ος του ου α αν θρω ω που κα θως

γε ε γρα πται αι πε ρι ι ι ι α α α αυ του

δευ τε ουν και η μεις κε κα θα ρ με ναις δι α α νοι

οι οι αις ⁹ συμ πο ρευ θω μεν αυ τω και συ στα
 αυ ρω ω θω ω μεν ²² και νε κρω θω μεν δι αυ τονταις
 του βι ι ου ου η δο ο ναις ⁹ ι να και συ ζη η σω
 ω μεν α αυ τω ⁹ και α κου σω μεν βο ω ω ν τος
 α αυ του ²² ουκ ε τι εις την ε πι γει ον Ι
 ε ρου σα λημ δι α το πα α θειν ²² αλ λα α να
 βαι νω προς τον Πα τε ρα α μου ²² και Πα τε ρα υ
 μων και Θε ο ον μου και αι Θε ο ο ο ο ον
 υ υ υ υ μων ⁹ και συν α νυ ψω υ υ μας ²² εις
 την α νω Ι ε ρυ σα α λημ ²² εν τη βα σι
 λει ει ει α α των ου ου ρα α α νων ⁹
^{Πα}
^χ Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πι γγος ⁹ αι νει
^χ
 τε αυ τον ⁹ εν ψαλ τη ρι ι ω και κι ι ι θα
 α α α α ρα ⁹ τὸ αὐτό.

Ἦχος Πάφ

^{Πα}
^χ Αι νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο ρω ²²

αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αι αις και ο ο

ορ γα α α α νω

Φ Πα θα α σαν τες ες πι ι ι στοι το σω

τη ρι ον πα θος Χρι στου ου ου του ου θε ε ου

την α φα τον αυ του μα κρο θυ μι α αν δο ξα

α α α α σω ω ω μεν ο πως τη αυ του ου

ευ σπλα αγ χνι ι ι α συ νε γει ρη και

η η μας νε κρω θε εν τα ας τη α μαρ

τι ι ι ι α ως α γα θος και αι φι λα ανθρω

πος

Πα **Α**ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις

αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις αλ λα λα γ μ πα σα

πνο η αι νε σα α α α τω ω ω το ο ον

Κυ υ ρι ι ι ον

τὸ αὐτό.

Δ ^{Πα} ο ξα Πα τρι και Υι ω ^Δ και Α γι ω ω ω
Πνε ευ μα α α τι ^π₉

Κ ^{Πα} αι νυ υ υ υ υν και α α ει ^υ₉ και εις τας
αι αι ω ω ω νας ^Δ των αι ω ω νων α α α μην ^π₉

Κ ^{Πα} υ ρι ε ερ χο με νος προς το ο πα α α
θος ^υ₉ τους ι δι ους στη ρι ζων μα θη τας ε λε ε
γες ^Δ κατ ι δι αν πα ρα α λα α βω ω ω ω ω ν
α α α αυ τους ^π₉ πω σ των ρη μα των μου α μην μο

νει τε ω ν πα λαι ει ει ει πο ο ν υ υ μιν ^{Πα Δι}_υ^π₉ ο τι προ
φη την παν τα ου γε ε γρα α πται ^{Πα}_Δ ει μη εν Ι

ε ρου σα α λη ημ α πο ο κταν θη η η η ναι ^π₉
νυ ν ουν και ρος ε φε στη κεν ον ει ει ει πο ο ν υ υ

μιν ^υ₉ ι δου γαρ πα ρα δι δο ο μαι ^Δ α μα ρ τω
λων χε ερ σι ι ι ν ε εμ παι χθη η η η ναι ^π₉

Κε οι και σταυ ρω με προσ πη ξα αν τες ^υ₉ τα φη πα ρα

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξιώσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Σὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν φάλλομεν τὰ ἀπόστιχα. Ἄρχεται δὲ ὁ ἄ χορός.

Ἦχος ᾠΐ Πα ρ

Κ^{Πα}υ ρι ι ε προς το μυ στη ρι ον το α πορ
ρη τον της σης οι κο νο ο μι ι ι ας ουκ ε ξαρκου σα
η των εκ Ζε βε δαι ου ου μη η τηρ η τει το
σοι προ σκαι ρου βα σι λει ας τι ι μην τοις ε αυ
της δω ω ρη η η σα α σθαι τε ε ε ε κνοις αλλ
αν τι ταυ της πο τη ρι ον θα α να α α του
πηγ γει ει λω πι ει ει ν τοις φι ι λοι οι οις σου
ο πο τη ρι ον προ του των πι ει ν ο αυ τος ε

λε ε γες α μαρ τη μα α των κα α θα αρ τη
η η η η ρι ι ι ι ον δι ο ο σοι βο ο
ω ω ω μεν η σω τη ρι α των ψυ χων η η
μων δο ο ξα σοι

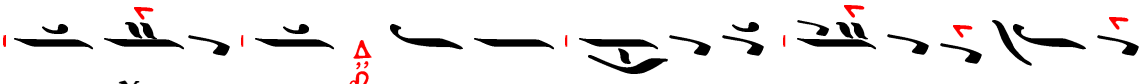

Ενε πλη σθη μεν το πρω ι του ε λε ους σου
Κυ ρι ε και η γα λλι α σα με θα και ευ φραν
θη μεν εν πασαις ταις η με ραις η μων ευ φραν θει
η μεν ανθ ων η με ρων ε τα πει νω σας η
μας ε των ων ει δο μεν κα κα και ι δε ε πι
τους δου λους σου και ε πι τα ερ γα σθ και ο δη
γη σον τς υι υι υι ου ους α α αυ των

Κυ ρι ι ε τα τε λε ω τα τα α φρο ο ο
νειν τους οι κει ους παι δευ ω ων μα θη η τας
ο μοι ου σθαι τοις ε θνε σιν ε ε λε ε γες
εις το κα τα αρ χειν τω ων ε ε λα χι ι στο
τε ε ε ε ρων ουχ ου τω γαρ ε σται υ μιν τοις ε

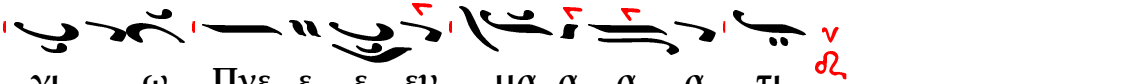

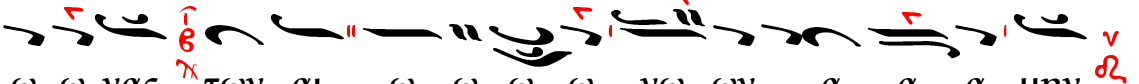

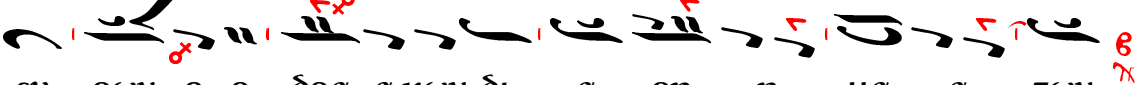

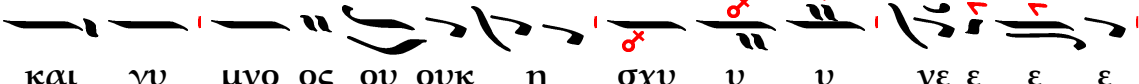
μοι οι οϊς μα α θη η ταις ο τιπτωχος θε λω ων
 υ παα α αρ χω ο πρω τος ουν υ υ μων
 ε στω παντων δι α α α α κο ο ο ο νος ο
 δε αρ χων ως ο αρ χο με ε νος ο προ κρι
 θεις εις δε ω ως ο ο ε ε ε ε ε σχα α α
 τος και γαρ ε λη λυ θα αυ τος τω πτω χευ σαν
 τι Α δαμ δι α α κο ο νη η η σαι και λυ τρον
 δου ναιαν τι ι πο ολ λων την ψυ χην των βο ων
 τω ων μοι δο οξα σοι

Ἦχος Νη

Και ε στω η λα μπρο της κυ ρι ου του θε ου
 η μων εφ η μας και τα ερ γα των χει ρων η μων
 κα τευ θυ νον εφ η μας και το ερ γον των χει ρων
 η μων κα τε ε ε ευ θυ υ υ υ νον
 της ξη ραν θει σης συ κης δι α την α καρ πι
 ι ι α αν το ε πι τι μι ον φο ο βη θεν τες

 α α α α δε ε ε ελ φοι καρ πους α ξι ους

 της με ε τα α νοι οι οι α ας προ σα α ξω

 μεν Χρι ι στω τω πα ρε ε χον τι ι η η

 η μι ιν το με γα ε ε ε ε λε ε ε ε ος

Δόξα και νυν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α

 γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τας αι αι ω

 ω ω νας των αι ω ω ω ω νω ων α α α μην

Δ ευ τε ραν Ευ αντην Αι γυπτι ι ι ι αν

 ευ ρων ο ο δρα ακων δι α ρη η μα α των

 ε σπευ δε κο ο ο ο λα α κει ει ει αις υ πο

 σκε λι σαι τον Ι ι ι ι ω ω ω ω σηφ αλλ αυ

 τος κα τα λι πω ων τον χι τω ω ω να α ε

 φυ υ γε ε την α μα α αρ τι ι ι ι αν

 και γυ μνο ος ου ουκ η σχυ υ υ νε ε ε ε

τὰς τῶν ἀνθρώπων καρδίας, καὶ νέμοντος στέφος ἄφθαρτον.

Τὸ Κύριε, ἐλέησον (40άκις).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.

Ὁ ἱερεύς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεύς·

Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν στερέωσον· τὴν πίστιν στήριξον· τὰ ἔθνη πράυνον· τὸν κόσμον εἰρήνευσον· τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν (ἢ μονήν) καὶ τὴν πόλιν (ἢ νῆσον, ἢ κώμην) ταύτην καλῶς διαφύλαξον· τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐν σκηναῖς δικαίων τάξον· καὶ ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει παραάλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Καὶ ποιῶμεν μετανοίας μεγάλας τρεῖς λέγοντες καθ' ἑαυτοὺς ἀνὰ ἓνα στίχον τῆς εὐχῆς τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ.

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μὴ μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλῳ.

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ποιῶμεν μετανοίας μικρὰς δώδεκα καὶ πάλιν μετάνοιαν μεγάλην μίαν ἐπαναλαμβάνοντες τὸν τελευταῖον στίχον τῆς εὐχῆς.

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τοῦτο ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον πάθος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ

πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννης καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *